

ХУЛОСАИ НИХОИИ
шурои диссертационии 6D. КОА-21 назди
Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси
6D020502 – Забони тоҷикӣ

Парвандаи аттестатсионии №_____
Қарори шурои диссертационӣ аз 30-юми марта соли 2023, №42

Барои сазовор донистани Убайдуллоева Мавзунахон Азамовна, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ).

Диссертасияи Убайдуллоева Мавзунахон Азамовна дар мавзуи «Ибораҳои фразеологии тавсифӣ дар забони адабии муосири тоҷикӣ (дар асоси маводи насрӣ бадеӣ)» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) дар ҷаласаи шурои диссертационии 6D.КОА-021-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17; фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 01-уми июли соли 2022, таҳти №210/шд) рузи 5-уми январи соли 2023, суратмаҷлиси №29 барои ҳимоя қабул гардидааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Убайдуллоева Мавзунахон Азамовна шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, 4-марти соли 1994 дар шаҳри Ҳучанди вилояти Суғд, дар оилаи омӯзгор таваллуд шудааст. Солҳои 2012-2016 дар факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи давлатии Ҳучанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров таҳсил намуда, соли 2018 шуъбаи магистратураи кафедраи забон ва адабиёти тоҷики донишгоҳи мазкурро ҳатм кардааст. Соли 2018 дар асоси роҳҳати Кумитаи кор бо ҷавонон ва варзиши назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ба Донишгоҳи миллии Тоҷикистон ба сифати докторант (PhD)-и кафедраи забони адабии муосири тоҷикӣ қабул шудааст.

Убайдуллоева Мавзунахон Азамовна аз соли 2019 то 2022 ба ҳайси мутахассиси пешбари раёсати илм ва инноватсияи Вазорати маориф ва илми Ҷумҳурии Тоҷикистон ва аз 01.09.2023 ба вазифаи ёвари директори “Муассисаи давлатии литеӣ” барои хонандагони болаёқат дар шаҳри Душанбе” фаъолият дорад.

Мушовири илмӣ – номзади илми филология, дотсент, мудири кафедраи забони адабии муосири тоҷикии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон Дустзода Ҳамроҳон Ҷумъа мебошад.

Муқарризони расмӣ: **Оғаридаев Назрӣ** – доктори илми филология, сарҳодими илмии шуъбаи забонҳои помирӣ Институти илмҳои гуманитарии ба номи Б. Исқандарови Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон ва **Шаҳбози Рустамшо** – номзади илми филология, дотсенти кафедраи забоншиносӣ ва таърихи забони Донишгоҳи давлатии Қӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ.

Муассисай пешбар – Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби номзади илми филология, мудири шуъбаи забони тоҷикӣ Мирзоев Сайфиддин, номзади илми филология, ҳодими пешбари илмии забони тоҷикӣ Тураев Бурҳониддин, котиби илмии ҷаласа – номзади илми филология, ҳодими қалони илмии шуъбаи забонҳои бостон ва ориёй Мамадаминова Замира имзо ва аз ҷониби директори ин муассиса, доктори илми филология, профессор Шарифзода Фарангис Ҳудоиевна тасдиқ шудааст, қайд намудааст, ки диссертатсияи Убайдуллоева Мавзунахон Азамовна дар мавзӯи «Ибораҳои фразеологий тавсифӣ дар забони адабии муосири тоҷикӣ (дар асоси маводи насрин бадеӣ)» таҳқиқоти илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи бандҳои 31-37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ буда, муаллифи он барои дарёғти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) сазовор аст.

Муқарризон ва муассисай пешбар бо назардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъян гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисай пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи забоншиносӣ буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ вобаста ба мавзӯи диссертатсия 7 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин 5 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба чоп расидаанд ва 2 мақола дар маҷмуаҳои илмии дигар ба нашр расидаанд. Маводи интишоргардида нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос намуда, саҳми шахсии муаллифро собит менамоянд.

I. Таълифоти муаллиф дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М] Убайдуллоева, М.А. Ифодаи маънои эҳсосотӣ дар воҳидҳои фразеологии тавсифӣ /М.А. Убайдуллоева //Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши филология. – Душанбе, 2020. – №2. – С.103-106.

[2-М] Убайдуллоева, М.А. Ифодаи ҷузъҳои доҳилии воҳидҳои фразеологии тавсифӣ бо ҳиссаҳои нутқ /М.А. Убайдуллоева //Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши филология. – Душанбе, 2020. – №7. – С.91-94.

[3-М] Убайдуллоева, М.А. Ифодаи образ дар воҳидҳои фразеологии тавсифӣ /М.А. Убайдуллоева //Паёми Донишкадаи забонҳо. Силсилаи илмҳои филологӣ, педагогӣ, таъриҳ ва фалсафа. – Душанбе, 2020. – №2 (38). – С.39-44.

[4-М] Убайдуллоева, М.А. Фраземаҳои тавсифӣ дар забони адабии муосири тоҷикӣ /М.А. Убайдуллоева //Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ. – Душанбе, 2021. – №2 (91). – С.113-118.

[5-М] Убайдуллоева, М.А. Идиомаҳои тавсифӣ /М.А. Убайдуллоева // Паёми Донишгоҳи миллӣи Тоҷикистон. Бахши филология. – Душанбе, 2021. – №4. – С.78-83.

II. Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:

[6-М] Убайдуллоева, М.А. Воҳидҳои фразеологии тавсифӣ ва қабатҳои услубии онҳо (аз руи маводи «Духтари оташ»-и Ҷ. Икромӣ) /М.А. Убайдуллоева // Забон – ҳастии миллат. Маводи конференсияи ҷумҳуриявӣ илмӣ назариявӣ «Масъалаҳои мубрами услубиносии забони тоҷикӣ». – Душанбе, 2020. – С.200-206.

[7М]. Дустзода Ҳ. Ҷ., Убайдуллоева, М.А. Тавсиф ва нақши он дар ташаккули ибораҳои фразеологии тавсифӣ / Ҳ.Ҷ. Дустзода, М.А. Убайдуллоева //Масъалаҳои мубрами забониносӣ, тарҷума ва методикаи таълими забонҳои хориҷӣ дар макотиби таҳсилоти олӣ. Маводи конференсияи илмӣ-амалии байналмилалӣ бахшида ба «Ҷашни Наврузи байналмилалӣ», амалигардонии «Барномаи давлатии такмили таълим ва омузиши забонҳои русӣ ва англисӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои давраи то соли 2030» ва 80-солагии доктори илмҳои филологӣ, профессор Парвонахон Ҷамшедов. – Душанбе, 2023. – С. 54-59.

Ба автореферати диссертатсия аз муҳаққиқони зерин тақризҳо ба шурӯи диссертационӣ ворид шудаанд:

1. Тақризи номзади илми филология, муаллими калони кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи славянини Россия ва Тоҷикистон Амлоев Аминҷон Ятимович мусбат буда, чунин эродҳо пешниҳод шудаанд:

- ба андешаи мо, дар автореферати диссертатсия баъзан тақрори фикру андешаҳо ба мушоҳидат мерасад;

- дар автореферати диссертатсия баъзан ғалатҳои имлӣ ва услубӣ (саҳифаҳои 3,4,5,7,9,10,11,12,15) ба ҷашм мерасанд, ки рафъи онҳо ҳусни корро меафзояд;

2. Дар тақризи муқарризон – номзади илми филология, дотсенти кафедраи умумидонишгоҳии забони тоҷикии МДТ «Донишгоҳи давлатии Ҳуҷанд ба номи академик Бобоҷон Ғафуров» Бобоҷонова Д.А. ва дотсент Одинаев А.И. дастовардҳои довталаб ва аҳаммияти назарию амалии таҳқиқ таъкид гардида, ба автореферат се эрод гирифта шудааст:

- истилоҳи «забони адабии ҳозираи тоҷик», ки дар унвони рисола ва дохили фишурда борҳо тазаккур ёфтааст, наметавонад он мазмунеро, ки дар назар дошта мешавад, ифода намояд;

- дар қисмати «Сарчашмаҳои таҳқиқ» номи 13 адиб ёд шудааст, ки аз осори онҳо гӯё маводи фактологӣ фароҳам шудааст. Ба андешаи мо, ин масъаларо дар заминай осори ду ё се адиб ба таври мушахҳас пажуҳиш намудан ба мақсад созгортар аст;

- дар вакти тарҷума намудани фишурда ба забони русӣ баъзе камбудихо ба назар расиданд (саҳ. 13, 14, 17 ва гайра).

3. Тақризи номзади илми филология, дотсенти кафедраи забони тоҷикӣ Донишгоҳи байналмилалии забонҳои ҳориҷии Тоҷикистон ба номи С. Улуғзода Усмонова М. мусбат буда, чунин эродҳо манзур шудаанд:

- дар рафти таҳқиқ тақрори андешаҳо ба мушоҳида расид;
- дар рафти фишурдаи рисола баъзе калима ва ҷумлаҳои таҳрирталаб ба назар расиданд (с. 3,6,20,21);
- фишурдаи диссертатсия аз ғалатҳои техники, услубӣ ва имлой орӣ нест (с. 4,6,7,10).

4. Тақризи доктори фалсафа (PhD) аз рӯи ихтисоси филология, муаллими қалони кафедраи назария ва амалияи забоншиносии ДДОТ ба номи С. Айнӣ Юсупов Шоҳин Раҳимбердиевич низ мусбат буда, ба автореферат ду эрод гирифта шудааст:

- дар баъзе мавриҷҳо (с. 16,17) мисолҳои овардашуда нокифоя ба назар мерасанд;
- хуб мешуд маводи диссертатсия дар заминаи осори бадеии як даври муайян интихоб мешуд.

Муқарризон дар баробари муайян кардани баъзе эроду нуқсонҳои диссертатсия ва автореферати он (тоҷикӣ ва русӣ) аҳаммияти ҷанбаҳои назариявию амалӣ ва навоварии кор, инчунин дастовардҳои илмии муаллифи диссертатсияро таъкид карда, онро барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) сазовор донистанд.

Шурӯи диссертационӣ қайд менамояд, ки довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси таҳқиқи илмӣ чунин масълаҳоро ҳаллу фасл намудааст:

– аз адабиёти ба воҳидҳои фразеологӣ бахшидашуда маълум мегардад, ки як роҳи ташаккули ин воҳидҳои забон санъатҳои бадеӣ будааст. Фразеологизмҳои дар заминаи воситаҳои муассири баён бавучудомада матлабро барҷаста ва таъсирбахш ифода менамоянд. Ин аст, ки дар қатори дигар санъатҳои бадеӣ нақши тавсиф ҳам дар ташаккули ибораҳои фразеологии тавсифӣ ниҳоят муассир аст. Он ҳамчун муайянкунандаи бадеӣ дар матни асари бадеӣ вазифаҳои фаҳмондадиҳӣ, ороишӣ ва ё эвфемистиро иҷро мекунад ва ягон ҷиҳат шаҳс, ашё ва ё ҳодисаву воқеаро тавсиф менамояд.

– тавсиф яке аз воситаҳои муассири забон ба ҳисоб рафта, миёни дигар воситаҳои тасвири бадеӣ ҷойгоҳи хос дорад. Таҳқиқи адабиёти назарӣ ва таҳлили маводи амалӣ нишон дод, ки он танҳо объекти таҳқиқи назмшиносӣ набуда, дар илми забоншиносӣ ҳам омӯхта мешавад, бинобар ин муҳаққиқони соҳа онро объекти таҳқиқи лингвопоэтика номидаанд, чунки он дар сарҳади илмҳои забоншиносиву адабиётшиносӣ қарор дорад.

– дар қатори дигар воситаҳои муассири забон ба мисли метафора ва метонимия тавсиф яке аз воситаҳои серистеъмоли тасвири бадеӣ мебошад. Қайд кардан бамаврид аст, ки дар адабиёти илмии ба тавсиф бахшидашудаи муҳаққиқони рус доир ба ин мавзуъ қайдҳои ҷудогона вуҷуд дошта бошанд ҳам, дар забоншиносии тоҷик бинобар кам таҳқиқ шудани ин мавзуъ ягон

мулоҳизаи ҷолиби дикқат ба назар нарасид. Дар муқоиса бо забоншиносии тоҷик олимони рус тавсифро тавъам бо метафора ва ё метонимия мавриди таҳқиқ қарор додаанд.

– ибораҳои фразеологии тавсифӣ дар забони адабии ҳозираи тоҷик серистеъмол буда, дар матни бадеъ вазифаҳои тавзехӣ, ороишӣ, баҳодиҳӣ ё малеҳбаёниро иҷро мекунанд. Онҳоро нависандаги чиҳати нишон додани ягон паҳлуи барҷастаи ашё ё воқеа истифода мекунад ва маҳз ҳамин чиҳат вазифаҳои эзоҳӣ, арзёбӣ ва муайянкунандаги онҳоро муқаррар мекунад.

– азбаски ибораҳои фразеологии тавсифӣ як навъи фразеологизманд, онҳо низ дорони нишонаҳои асосии ин қабати воҳидҳои забон ҳастанд. Ифодай маънои яклухт, устувории таркиб, муайян будани ҷойи ҷузъҳо ва тамоюли умумихалқӣ доштан ба ҳамаи гуруҳҳои маъноиву соҳтории фразеологизмҳо хос аст.

– вазифаи афзалиятноки тавсиф дар воҳиди фразеологӣ вазифаи ороишӣ мебошад. Ибораҳои фразеологии тавсифӣ барои обуранги услубӣ ва образнокӣ баҳшидан ба матн хизмат мекунанд ва ба ин васила эҳсоси зебоишиносии хонандаро бедор менамоянд.

– муҳимтарин ҳусусияти воҳидҳои фразеологии тавсифӣ дар забони тоҷикӣ дар қолаби ибораҳои изофӣ шакл гирифтани онҳо мебошад. Ин ҳолат ба он вобаста аст, ки тавсиф сифатчинӣ буда, ба сифати муайянкунанда ягон аломати шайъро эзоҳ медиҳад.

– аз таҳқиқ маълум гардид, ки дар ташаккули ибораҳои фразеологии тавсифӣ аз ҳиссаҳои нутқ, асосан, исм, сифат ва шакли ғайритасрифи феъл – сифатҳои феълӣ иштирок мекунанд ва бештари ин навъи фразеологизмҳо дучузъа мебошанд.

– муайян гардид, ки қолабҳои ибораҳои фразеологии тавсифӣ гуногун буда, дар ташаккули онҳо ҳиссаҳои гуногуни нутқ фаъоланд. Вобаста ба маҳсулнокии қолабҳои сохта шудани ибораҳои тавсифӣ мо онҳоро ба се гуруҳ ҷудо кардем: 1) қолабҳои сермаҳсул; 2) қолабҳои каммаҳсул; 3) қолабҳои бемаҳсул. Дар маҷмуъ, 15 қолаби ибораҳои изофиро дар ташаккули ибораҳои фразеологии тавсифӣ муайян намудем.

– ифодай маънои эҳсосотӣ аз нишонаҳои асосии фарқунандай ибораҳои фразеологии тавсифӣ мебошад. Маънои эҳсосотӣ дар ин гуна ифодаҳои реҳта бо ду тарз: мусбат ва манғӣ ифода мешавад. Мундариҷаи маънои ибораҳои фразеологии тавсифии бо эҳсосоти мусбат образнок буда, дар онҳо қабатҳои муҳталифи эҳсосотӣ хобидаанд. Дар воҳидҳои фразеологии ифодакунандай эҳсосоти манғӣ бошад, тобишҳои маънои тамасхур, ҳаҷӯ, таҳқир, нописандӣ, беътинои дуруштиро дидан мумкин аст. Ифодай маънои эҳсосотӣ дар тавсифҳои фразеологӣ бештар бо ёрии калимаҳои мушахҳас сурат мегирад.

– ба василаи ибораҳои реҳтаи тавсифӣ, пеш аз ҳама, мағҳум ифода мейбад. Таҳлилҳо нишон доданд, ки маънои мағҳумӣ дар ин навъи

фразеологизмҳо равшантар буда, он бештар бо унсурҳои маънои эҳсосотӣ ва баҳодиҳӣ инъикос мейбад.

Асосҳои назариявии таҳқиқро пажуҳишҳои илмиву назариявии муҳаққиқону забоншиносони ватанию хориҷӣ, аз ҷумла, забоншиносони хориҷӣ: Ш. Балли, П. Смит, Х. Касарес, О. Есперсон, В. Крейзинг, В. Виноградов, Н. Шанский, Б. Ларин, В. Архангелский, А. Кунин, И. Ожегов, А. Смирнитский, С. Абакумов, А. Булаховский, В. Жуков, М. Сидоренко, Л. Ройзензон ва олимони тоҷик: Н. Маъсумӣ, Р. Эгамбердиев, Р. Фаффоров, С. Ҳушенова, Ҳ. Мачидов, Б. Қамолиддинов, И. Ҳасанов, Р. Саидов, Ҳ. Ҷалилов, М. Мирзоева, Б. Осимова, М. Муслимов, Ҳ. Дӯстзода, Г. Зофакова, Б. Шодиев, Н. Саидов, Н. Гадоев ва дигарон дигарон ташкил медиҳанд.

Асосҳои методологии таҳқиқро усулҳои маъмули забоншиносӣ, аз ҷумла методи аплיקатсияи фразеологӣ, тасвирий, тавсифӣ, таҳлили ҷузъӣ, таҳлили луғавӣ-маънӣ, соҳторӣ, усули тафсири луғат ва баъзан оморӣ ташкил додаанд.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки дар заминаи таҳқиқи ибораҳои фразеологии тавсифӣ имкони омузиши васеи баъзе паҳлуҳои ин баҳши забоншиносӣ ба даст меояд. Ҳамчунин, натиҷаҳои бадастомада метавонанд дар ҳаллу фасли як қатор масъалаҳои назариявии шоҳаи фразеологияни забони тоҷикӣ ва ҳосатан назарияи воситаҳои тасвири бадей дар ибораҳои рехта хидмати арзанда намоянд. Нуктаҳои асосӣ ва натиҷаҳои амалии корро метавон ҳангоми тартиби луғатҳои фразеологӣ, таълими фанҳои лексикология, фразеология, услубшиносӣ, курсу семинарҳои маҳсус роҷеъ ба таҳқиқи ҳусусиятҳои забонии осори мансури муосири тоҷик истифода намуд.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон дод, ки дар таҳқиқи диссертатсионӣ аз концепсияҳои илмӣ ва назарияи забоншиносони ватанию хориҷӣ истифода шудааст. Дар маҷмуъ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқияти маълумот, мутобиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интиҳоби методҳои таҳқиқ бармеояд. Ҳулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардидаанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмиро дараҷаи дарки масъалаҳои дар диссертатсия баррасишуда, натиҷаҳо ва ҳулосаҳои асосии кор, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшуда ва мустақил ифода шудани нуқтаи назари ў нисбат ба мавзуи таҳқиқ таъйид мекунанд. Тарҳ, баррасӣ ва коркарду таҳлили мавзуи диссертатсионӣ маҳсулӣ фаъолияти чандинсолаи муаллиф мебошад. Муаллифи диссертатсия бори нахуст мавқеи ибораҳои фразеологии тавсифиро дар таркиби дигар гурӯҳҳои фразеологизмҳои забони тоҷикӣ муқаррар намуда, нишонаҳои асосии соҳториву маънои онҳоро муқаррар намудааст. Ҳамчунин, таснифоти соҳториву маънои ин навъи воҳидҳои

фразеологиро ба роҳ монда, таркиби луғавӣ ва мансубияти ҳиссаинутқии онҳоро муайян сохтааст.

Дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.KOA-21-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон аз 30 марта соли 2023 дар бораи ба Убайдуллоева Мавзунaxon Азамовна додани дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020500 – Филология (6D020502 – Забони тоҷикӣ) қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар шурои диссертатсионӣ 14 нафар, аз ҷумла 5 нафар докторони илм аз рӯи ихтисоси диссертатсияи баррасишавандашро иштирок доштанд.

Дар овоздиҳӣ 14 нафар иштирок намуданд. Аз 15 нафар аъзои ба ҳайати шурои диссертатсионӣ шомилбуда овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, мукобил – нест, бетараф – нест, бюллетенҳои беэътибор – нест.

Раиси шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология, профессор

Хочаев Д.

Котиби илмии шурои диссертатсионӣ,
доктори илми филология, профессор

Чураева М.

30-юми марта соли 2023